

Kiskatona

Állt a kiskatona a tűzoltóautón
behajlított könyökkel, mereven,
mint a jelvényre festett sportolók,
állt buggyos nadrágban, órjás bakancsban,
pici fejjel — mesebeli harmadik fiú —
állt pelyhes veréb-fejjel,
orrig lötyögő sisakkal,
állig mereven, riadó-röhögéssel,
ártatlan röhögéssel, fültől-fülig,
állt röhögés-gyűrűben,
autóhoz lapított jó vicc,
orra kikandikált, mint a csattanó,
állt a tűzoltóautó oldalán
az indulás előtti remegésben,
rázkódott a fején a sisak,
rázkódtak a kiskatonák a röhögéstől,
s hátul becsapódott sötéten,
mint a kiismerhetetlen jövő,
a garázkapu.

Terepen

A riportírók a könyvtárba
hívták a riportalanyokat.
Mondták szépen tollba
életüket az atyafiai.
Aztán meglett a terítés is.
A piros abroszra újságpapír,
arra a kenyér,
tálban sültcsirke
középen,
jobbra-balra uborka, savanyúság.
Bor minden szék előtt.
Leültek.
A riportírók jobbján a riportalanyok,
a riportalanyok balján a riportírók.
A poharat előbb egy ujjal,
aztán kettővel,
aztán hárommal emelték,
odakoccantották
egyszer,
kétszer,
háromszor,

beszédet mondott egy aktatáska.
(Tósztot).

Lakodalom

Lyuk a falban, családi kép takarja.
Öklével verte be a falat a vőlegény,
hogy szerelmét bizonyítsa
s hogy a szomszéd el ne foglalja
hamarabb a szobát.

Az örömanya beszámolót tart pohárral a kezében,
és javasolja a menyasszonyt a vőlegénynek.
Továbbá átadja hiánytalanul.

A lyukon át ételek jönnek,
a kép el- s visszabillen,
hintázik a falon a család,
fejreáll.

De ki megy a kórházba Papához?

Pusztai Péter: A dobkályha
emlékezik (aquaforte)